

Tasnádi István

PHAIDRA

TERMINAL ACT / VÉGSŐ AKTUS

KRÉTAKÖR SZÍNHÁZ

2005

PHAIDRA

HIPPOLÜTOSZ

THÉSZEUSZ

MINITAUROSZ

PSZEUDO-SZAUROSZ

PAP

ANALITIKUS

ORVOS

MESTER

A NŐI KÓRUS HÍM TAGJA

ASSZONYOK KARA

ELSŐ JELENET

Thészeusz csukott szemmel, mozdulatlanul fekszik a gumilepedős ágyon.

ASSZONYOK KARA Égből a tengerpart fövényére leszálla Zeusz, bika
Képében meghágni a gyöngé leányt, Európét;
Szörnyű nászuktól született meg az isteni Mínosz,
Kréta királya, ki nagyfényű Pasziphaével nemzé
Phaidra királynőt s annak nővérét, Ariadnét.
Szép Pasziphaé buja és eszelős szerelemre kigyúlván
Jólácsolt fatehénbe ruhátlan bújt üzekedni egy
Ifju bikával; szörnyű nászuktól született meg a
Gnóm, a csodás bikaember, a rettentő Minotauros.
Kréta királya egy útvesztő mélyére csukatta a
Szörnyet, vérrel itatta s etette sok emberi hússal.
Thészeusz egymaga indult megszabadítani tőle a
Népet: a Nagy Labirintus rengetegébe bement, és
Kétélű bárdjával négyfele szelte a barmot.
Thészeusz eljegyzé Ariadnét, majd a lovas nőt,
Lángvérű amazont, ki fiút szült: Hippolüoszt.
Phaidra királynő, Thészeusz harmadik asszonya
Harmadik éve hiába reméli: felépül a férje.

*A pap begyűjtja az áldozati oltárt, és a felszálló füstbe
tartja a kezét.*

ASSZONYOK KARA Itt jön az isteni Phaidra, a jámbor krétai nő, kinek

Égi erényeit ím most zengve dicsérem. Hódolat
Illeti őt, hisz van neki számtalan ékes erénye.
Bölcsen uralkodik, élete méltó példa a népnek.
Hú feleség, remek ember, gondos jó anya, nagy nő.
Nézd, csupa grácia ő, csupa fenség, homloka fényes, a
Lépte akár a gepárdé. Nézd, rubin ég puha ajkán,
Nézd, korom éjszaka festi szemöldöke dús arabeszkjét.
Itt a királynő, s már telerakva az oltár bőkezű
Áldozatával: lángima hívja közénk a Napistent.

A pap kiveszi kezét a füstből.

PAP

Férjed – örökre már – az Alvilág foglya.

ASSZONYOK KARA

Ó jaj, ó jaj,
Meghalt a király,
Jaj elment a hős,
El a nagyszerű férfi.
Tartaroszból már
Nincs az a fonál,
Mi vezetve őt
Fel a fénybe kíséri.

Ó jaj, ó jaj,
Kihunyt a Fárosz,
Sötétbe borult
Gyönyörű birodalma.

Hova induljunk
Nélküle már most,
Cél- s fénytelenül
Vakon így tapogatva.

Ó jaj, ó jaj!
Thészeusz urunk,
Mért hagytad el népedet,
Fiaid, hitvesed,
Temérdek kincsedet?
Elárvultunk, nincs urunk,
Vezér nélkül elbukunk,
Nélküled, jó zsarnokunk,
Thészeusz urunk,

Ó jaj!

*Hippolütosz jön sötétkék selyem tréningruhában.
Mögötte Szauros.*

HIPPOLÜTOSZ Apám pihen, máshol vinnyogjatok!

PHAIDRA Haldoklik.

HIPPOLÜTOSZ Ó? Dehogy!

PHAIDRA Alig tapintható a pulzusa.

HIPPOLÜTOSZ Gyászolni azt, ki él, gusztustalan dolog.

PHAIDRA Ma három éve már,
hogly mozdulatlan fekszik.

HIPPOLÜTOSZ Harminc év
után is ébredtek már fel kómából emberek.

PAP Anyád nem bírja elviselni már a bánatot.

HIPPOLÜTOSZ Apám él. Szülőanyám viszont,
Nagy Hippolüté,
Apámmal ellentétben, már
Valóban rég halott -
Élet s halál dolgában, úgy látom,
Nem érzékelsz, atyám,
Némely nüanszokat.

PAP Gondolni kell az állam érdekével:
Athén soká fej nélkül nem maradhat.

HIPPOLÜTOSZ Míg visszatér a trónra Thészeusz,
Nevében Phaidra hűen ügyvezet.

PAP Uralkodás a nőnek nem való.

HIPPOLÜTOSZ Idegen nőnek –
Nem így akartad mondani?
No lám: utolsó szent kenet!

PHAIDRA Felfekvés ellen gyógykenőcs.

HIPPOLÜTOSZ Lélegzik, bőre érez, van működő anyagcseréje,
S ti ennek ellenére már halottá nyilvánítanátok.
Ki áll mögöttetek, miféle lobbí?

PAP Az Isten.

HIPPOLÜTOSZ Agyonhasznált fedőnév.

PAP Tiszteld a más hitét!

HIPPOLÜTOSZ Miért tisztelnék minden mániát?

PHAIDRA Hippolütosz!

HIPPOLÜTOSZ Szekularizált politeizmusban élünk,
Nem értesültél róla még, anyám?

Saját, személyes, házi istenünknek áldozunk
Oltárainkon, a vallás lelki wellness,
A gyóntató pap mentálhigiénés személyi tréner.

PHAIDRA Nem beszélhetsz így velem!

HIPPOLÜTOSZ Íriszcurkászok, asztrológusok,
Madárjósok, nagy csakra-masszőrök,
Kávészaccfejtők, fényevők – inkább
Egy orvost hívtál volna, nem bohócokat!

PHAIDRA Itt voltak mind a legjobb orvosok.

HIPPOLÜTOSZ Apám a legnagyobb élő király!
Betegszobájában ne égethesse senki el
Korlátoltságának bélbűzös füstölőit!

PAP Rossz nem lehet, mivel vigaszt
Nyújtunk a szenvedőknek.

HIPPOLÜTOSZ Szauroszt, e témáról neked mi, mondd,
Kíérlelt véleményed?

SZAUROSZ Lófászt a papokba!

PHAIDRA Szauroszt, takarodj innen!

HIPPOLÜTOSZ Vigyázz ezekkel, Phaidra! Légy óvatos nagyon,
Ha rájuk bízod minden titkodat!
Kifürkészik magányod, és megfertőzik
Lelked legyengült immunrendszerét
Szeptás malasztal, míg a józan öntudat
Úgy elhomályosul benned, hogy már
Csupán egy szép, hajlékony báb leszel kezükben.

PAP Miről beszélsz?

HIPPOLÜTOSZ Máig nem tudjuk, hogy mi történt három éve.

PAP

HIPPOLÜTOSZ

Mi volt, fatális balszerencse vagy
Jól szervezett merénylet?
A belső vizsgálat tisztázta mind a vádakát.
Utálatos hatalmi intrikák,
Mi lázban tart mindent, mióta
Ember él a földön, nyalás, fúrás
És törtetés, ez borzasztó unalmas!
A csúcsra törni mindig:
Egy hangya ösztöne, ha megveszett,
Fölmászni gyorsan egy fűszál hegyére,
Mivel agyát így programozta át
A törpe-vírus, csak hogy őt legelje majd
Le elsőként a birka; és a birka
Amely így megveszett, már törtet is
Buzgón a bamba nyáj élére, hogy
Belőle készüljön ma este még a pörkölt.
Uralkodás, mi az?
Csak munka, semmi élvezet.
Sosem magaddal, mindig más
Bajával kell törődni, és
Rettegni közben, hogy mikor
Robbantja fel magát melletted egy
világjobbító kattant.
És ezt irigylitek ti tőle?
Karddal, kenyérrel civilizálta majd'
A fél világot, elvitte kultúránk,
Vallásunk, gazdasági rendszerünk

Vívmányait, hogy boldoggá tegyék
a zúgolódó csőcseléket.

Sok évtizednyi munka másokért.

És? Látjátok, hogy mi lett vele.

Itt fekszik, mint saját, eleven sírköve,
egy szerves szarkofág, a gumilepedőn,
katéterezve.

KAR Az Isten szólt imént a szent jelek nyelvével:

Bár lélegezik még, rég halott,

Elnyelte őt örökre már az Alvilág.

HIPPOLÜTOSZ Nemsokára fölkel, és szétcsap köztetek!

ASSZONYOK KARA Íme -

Hippolütosz, kinek anyja az apja kezétől hullt el:

Thészeusz egykori kedvese ellen tört roppant sereg

Élén, s vágta le Hippolütét, a csodás amazonnőt.

Több mint húsz év telt el azóta, Athénban nőtt fel az

Árva fiú, aki új anyjának tiszteli Thészeusz

Új feleségét: támasza most, vele szenved a bajban.

Mintaszerű nevelésben részesül ő, ahogy illik,

Ápolt, szép daliás gyerek, arca s a teste arányos,

Jó tanuló, pazarul lovagol, szaval, éneke tiszta,

Élő és holt nyelveken ért, kitűnő etikából,

Ő a csodás kitióni Zenón Akadémia fénye.

MÁSODIK JELENET

- PHAIDRA Szőke volt. Azelőtt soha nem láttam szőke kisfiút. Nálunk ott délen a gyerekek haja sűrű és fekete, mint a szurok. Négyéves volt, amikor férjhez mentem az apjához. Ott ült kettőnk között az esküvői asztalnál, és egy kiskanállal autókázott a combomon. Ott berregett, fékezgetett, először csak a térdem körül, aztán egyre följebb. Végül beparkolt a bugyim alá. Az apja nem vett észre semmit. A kiskanál ott volt, egészen benn...
- ANALITIKUS Hol? Mondjuk ki a szavakat, nehogy a torkunkon akadjon!
- PHAIDRA Ideges lettem, odafordultam, hogy rászóljak. Addigra ő már a süteményben turkált. Megérezte, hogy nézem. Visszanézett. Szőke és sápadt. Mintha belülről világítana a feje. Fény jön belőle, erős, de nem meleg. Egész nap benn hagytam a kiskanalat. Éreztem a hideg fémet az ágyékomon. Csak akkor esett ki, amikor éjjel az apja letépte rólam a ruhám.
- HIPPOLÜTOSZ Utálom, ha valaki a piszoárba dobja a csikket. Utálom a mentolos golyócskákat meg a kis műanyag rácsot is. Pőrén szeretem a porcelánt, tiszta lyukakkal és hidegfehéren, hogy szabadon áramolhasson a vizeletsugár, szabadon és gyorsan, el a szemem előtt. Ugyanis nem nagyon kedvelem, sőt utálom a testnedveimet. Végtelenül lealacsonyítónak érzem szervezetem bizonyos funkcióit. Viszolygást vált ki

belőlem az az anyag, amit a vesém termel, az emésztés folyamatának egyéb végtermékeiről nem is beszélve. Utálom, hogy naponta többször ki kell engednem magamból a metabolikus folyamatokból származó aminosavakat, a használhatatlan száraz maradványanyagokat, hormonokat, enzimeket, nitrogén vegyületeket, a húgysavat, a karbamidot és a kreatinint. Utálom ezeket a csobogva távozó bomlástermékeket, az ammóniaszagú szivárványt, ami ívet húz köztem meg egy mocskos csatornanyílás között. Amit a végbélnyílásomon ürítek, azt legalább nem látom. Szerintem beteges dolog, ha az ember megnézi a... azt a dolgot, amit maga után hagy a csészében.

ANALITIKUS

Mit? Mondjuk ki a szavakat, nehogy a torkunkon akadjanak!

PHAIDRA

Szerelmes voltam Thészeuszba. Boldog voltam vele. Évekig. Aztán megszületett. Az a másik.

HIPPOLÜTOSZ

Excrementumot.

ANALITIKUS

Mondjuk ki!

HIPPOLÜTOSZ

Fekáliát.

ANALITIKUS

Mondjuk ki!

HIPPOLÜTOSZ

Szar.

PHAIDRA

A szőke meg a fekete.

HIPPOLÜTOSZ

Fos.

ANALITIKUS

Nagyon jó. Tovább.

PHAIDRA Az övé meg az enyém.

HIPPOLÜTOSZ Mindig rettegek, hogy valami különös ocsmányságot pillantok meg ott a csészében. Csapágyat. Kulcsot, öngyújtót, kólás-kupakot.

ANALITIKUS Értem. És még?

PHAIDRA Ugyanúgy néz rám, mint Thészeusz. Ugyanazokkal a szemekkel.

HIPPOLÜTOSZ Műkörmöt, madárfiókát, zsilettpengét.

PHAIDRA Ugyanazt akarja tőlem. Hogy értessem meg vele, hogy ezt nem lehet?

HIPPOLÜTOSZ A fogamat, amit lenyeltem.

PHAIDRA Nem akarom megbántani.

HIPPOLÜTOSZ Cumit, töltényt, használt óvszert.

PHAIDRA Nincs már senkije. Csak én vagyok neki.

HIPPOLÜTOSZ Ceruzahegyszót.

PHAIDRA Olyan szelíd volt. Szeretni kell, és akkor szelíd lesz megint.

HIPPOLÜTOSZ Péniszgyűrűt, Barbie-fejet.

PHAIDRA Néha úgy érzem, mintha én szültem volna. Én toltam volna ki magamból azt a szőke fejet. Ott van a mellemen, eszik belőlem. Beletúrok a hajba, az ujjaim között kibuggyan, mint az olvasztott arany.

HIPPOLÜTOSZ Láttam a testőrömet a végében.
Szauroszt kiválaszt egy lányt az Asszonyok Karából, a nyakába csókol, simogatja.

HIPPOLÜTOSZ Láttam, ahogy vizel, szarik.

ANALITIKUS   Öhö.

HIPPOLÜTOSZ   Imponáló volt, ahogy csinálta. Lezserül, hogy úgy
mondjam mindenféle gyanús eredetű mentálhigiénés
skrupulus nélkül egyszerűen belevizelt abba a
kagylóba! Teljesen magának értetődőnek vette
szervezete biológiáját, szórakozottan és különösebb
elfogódottság nélkül szemlélte, ha szemlélte, bélsarát,
ami, mint megfigyeltem, napi rendszerességgel, de
csak napi egyszer, reggeli után kerül kibocsátásra,
frissen és ruganyosan, mondhatni ideális állagúan.

ANALITIKUS   Mit szeretne csinálni ezzel az emberrel?

PHAIDRA   Az ölembe venni.

HIPPOLÜTOSZ   Megütni.

ANALITIKUS   Képzelve el!

Phaidra lehunyja szemét, mosolyog.

ASSZONYOK KARA   A nő csak otthon ül, ha véget ért a nász,
Fátylát levéve buzgón háztartást vezet,
Főz, mos, vasal, csecsén a gyermekével,
Míg férje kinn a nagyvilág ösvényein
kalandozik, zsákmányt s élményeket szerez,
Meg hírnevet, ha tud, családnevének.

KARVEZETŐ   Család vagy karrier?
Család vagy karrier?
A nő míg egyre otthon ül, mit is tehet?
Mereng, s két combja közt matat, ha néhanap

Dermedt szívébe tódul olvadt vére.
De enyhülést nem hozhat már a puszta kéj,
Mámorát megosztaná, de nincs kivel,
Egyszerre tépi őt magány és büntudat.

KARVEZETŐ

Család vagy karrier?

ASSZONYOK KARA

Család vagy karrier?

Ó férfiak! Ó férfiak!

Gyertek, töltsétek már be ezt az úrt!

Mi férfi nélkül nem vagyunk egyéb,
szárán rohadt gyümölcs, kiszáradt tó,
ablaktalan ház, néma hangszer.

HARMADIK JELENET

PHAIDRA Thészeusz nevében.

HIPPOLÜTOSZ Szauroszt, mit műveltél megint az este?
Miféle pusztítást végeztél tyúkjaink között?

SZAUROSZ Nem tudom már. Nem emlékszem.

PHAIDRA Szauroszt, felelj nekünk!
Igaz, hogy tegnap éjjel ágyasházunkban
Rárontottál buján e lányra, megrabolva
szűz szemérmét?

SZAUROSZ Ja. Megbasztam. Ő is akarta.

LÁNY Hazudsz!

PHAIDRA Te mondd el hát, mi történt!

LÁNY Rám rontott részegen,
Letépte hálóingemet,
Hajamba markolt, rám
Tehénkedett, belém hatolt.

SZAUROSZ És? Nem volt jó?

PHAIDRA Szauroszt, megbántad bűnödöt?

SZAUROSZ Nincs mit megbánnom, asszonyom.

PHAIDRA Nem is szégyelled hát magad?

SZAUROSZ Inkább legyen büntudatom, mint hiányérzetem.

HIPPOLÜTOSZ Ha vágyat érez ő egy ifjú test iránt,
Szomjúságát a vágy forrásánál hamar
Lecsillapítja; ez náluk nem
Túl komplikált, szolgálaink így
szaporodnak.

PHAIDRA Az állatok szaporodnak így.
SZAUROSZ Nem akarok szaporodni!
PHAIDRA Uralkodni tudni a vágyainkon – ez tesz emberré.
SZAUROSZ Ez tesz beteggé.
PHAIDRA Az állatot, ha tombol, ütni kell,
Hogy intő fájdalomán okuljon.
Tizenöt korbácsütés.
HIPPOLÜTOSZ Mennyi?!
LÁNY *(csalódottan)* Mennyi?
SZAUROSZ Ez csak egy kis kurva!
PHAIDRA Az Isten szűz szolgálatára szántam ezt
A lányt; mit kezdjek így vele:
megbélyegezve?
HIPPOLÜTOSZ De akkor is, tizenöt korbácsütés!
PHAIDRA Tizenöt.
Phaidra feláll.
HIPPOLÜTOSZ A bűne annyi csak, hogy ifjú még s erős?
Bosszúból megfenyítéd, csak mert ő
Testével még élvezni tud? Bocsáss meg!
Nem úgy gondoltam.
PHAIDRA Tehát fölmentenéd?
HIPPOLÜTOSZ Igen.
PHAIDRA Miért?
HIPPOLÜTOSZ Azt tette csak, amire vágyott.
Mindenkinek jogában áll az élvezet
Hiányait, éhségét, gerjedelmét,

Önös tettekkel csillapítani.

Énünk programja ez:

elégítsük ki vágyaink.

PHAIDRA

Te mire vágysz most, lányom?

Csak bátran! Beszélj, lányom, mire?

CRETICA

Kiherélni.

PHAIDRA

Az alhas-műtétet vállalná, doktor úr?

ORVOS

Egy pillanat csak, míg táskámért küldetek.

LÁNY

Szeretném én csinálni!

PHAIDRA

Legyen kedved szerint. Hallottuk:

Jogod van gerjedelmedet lecsillapítani.

ORVOS

Hozassak egy szikét?

LÁNY

Van kés.

ORVOS

És morfium?

PHAIDRA

Minek?

ORVOS

Érzéstelenítő!

PHAIDRA

Felesleges, érzéketlen mindenre ő.

Lássunk munkához, asszonyok!

HIPPOLÜTOSZ

Anyám, ez rossz vicc!

PHAIDRA

Mindenkinek jogában áll –

KAR

Jogában áll szabadon

Kielégíteni vágyait.

PHAIDRA

Vagy csak a férfinak szabad?

ORVOS

Kell egy lavór s négy pólya géz,

Sok vért fog veszteni.

LÁNY

Na milyen?

SZAUROSZ

Ha hozzám érsz, ringyó, halott vagy!

ORVOS Fordítva tartsd a kést, leányom,
Nem döfni kell, csak metszeni!

LÁNY Így jó?

ORVOS Remek.

SZAUROSZ Csinálj már valamit!

HIPPOLÜTOSZ De mit csináljak?

LÁNY Kezdhetem?

PHAIDRA Parancsolj!

SZAUROSZ Phaidra!

PHAIDRA Nem volt benned sem szánalom.
Bennem sem lesz.

ORVOS Tüzes vassal tisztítjuk meg sebét
Elállítandó majd a vérzést.

SZAUROSZ Hippolütosz!

HIPPOLÜTOSZ Nem ezt akartam!
Nem így akartam!
Korbácsoljátok meg!

PHAIDRA Bűnös?

HIPPOLÜTOSZ Bűnös!

PHAIDRA Miért?

HIPPOLÜTOSZ Mert... mert nem szabad ilyet!

PHAIDRA Milyet?

HIPPOLÜTOSZ Hát... nem szabad senkit sem... kedve ellenére...
Úgy értem, nem szabad... egy nőt... erőszakkal...
Egyszóval... hogyha nem kívánja... nem szabad...

PHAIDRA Kezdheted!

SZAUROSZ Mondd már ki!

HIPPOLÜTOSZ   Megbaszni!
PHAIDRA   És mondd, mivel toroljuk meg garázda tettét?
HIPPOLÜTOSZ   Tizenöt korbácsütéssel.
PHAIDRA   A büntetést te szabta ki – te is mérjed ki rá!

Hippolütosz korbácsolja Szauroszt.

ASSZONYOK KARA   Adj bele jó sok erőt, karodat sose kíméld,
Dolgozzon most szépen a férfiizomzat,
Lássa az isten is ezt az ütést odafentről,
Hogy mire indít szűz felháborodásod.
Artemiszünknek, hidd el, kedves a látvány,
Hogyha merészen bünteti tested a testet,
Ütve taszítva el őt, ki a bűnt ide vonzza.
KARVEZETŐ   Adj bele jó sok erőt!
ASSZONYOK KARA   ... bele jó sok erőt!

NEGYEDIK JELENET

PHAIDRA Látom anyámat... meztelenül... az istállóban. Egy kis aranyedényből valami ragacsot ken a fatehén farára... a lyukhoz.

ANALITIKUS Mihez? Mondjuk ki, nehogy a torkunkon akadjon!

PHAIDRA Anyám bemászik a fatehénbe. Látom a bikát. Hatalmas... ideges. Szaglászik. Odamegy... két lábra áll... ahogy rázuhan, a patájával letöri a fatehén szarvát... recseg-ropog az egész. Benyúlok a bika hasa alá, segítek neki bevezetni...

ANALITIKUS Mit?! Hová?! Mondjuk már ki!

PHAIDRA A bika torkából ömlik a vér... még lök magán néhányat, anyám sikolt. Hallom anyámat, ahogy élvez... kaparja a fatehén falát. A bika hörög... csúszkál a véres szalmán... vérbuborékokat fúj a torkán. Látom apámat... a fatehénből. Látom a maszatos lyukon át. Áll... kezében a kétélű tiló... az arcán alvadt vér... nagyon buta arcot vág. Az arca... Thészeusz arca. Hallom, ahogy tüzet raknak a fatehén alatt. Valaki gyufát gyújt. Felüvöltök.

ASSZONYOK KARA

Fordulj jobbra, fordulj balra,

Fordulj, ne arra - de arra.

Csakis előre, sose hátra,

Szíved vezessen, ne a fáklya.

Kielégül vágyad
Lénaia éjén,
Szerelem vár
A labirintus mélyén.

ÖTÖDIK JELENET

Thészeusz ágyánál.

HIPPOLÜTOSZ   Itt fekszik Thészeusz – a fél világ ura.
A zsarnokot legyőző, szörnyeteg
Szívét kivágó harci géniusz,
Ki pusztá kézzel fojtott meg bikát,
S páncélban úszta át a vad folyót,
Fájának és nemének büszkesége,
Elnyúhetetlen szellem és anyag.
Ki hitte volna, hogy nem tart örökké?
Hogy ennyi öserő, expanzív vágy
És öntudat dacolni nem képes
Korlátlanul az elmúló idővel?
Hogy egyszer véget érhet még ez is.
A legszebb asszonyok szerették ezt
A testet – ezt az arcot, mellkast, kart,
Kemény hasat, vasizmú combokat.
És most? Mély zokni-gyűrű fut vizes
Bokáján, és a szépen formált láb,
Amelyről rég kolosszus-szobrokat
Mintáztak bronzból, márványból: aszott.
A vádliján nagy foltokban kopott
A szőr, ahol nadrág dörzsölte ki.
Lábujjain sok megfásult köröm,
S a sarkán szikkadt bőrkeményedések.
A talp, amely nagy terheket cipelt,

Lapos: gyalulva győz domborzatán
Az eldeformálódott csontozat.
A has helyén most roppant horpadás:
Miként eső után a ponyvaalj
Ha vízzel megtelik, középen langy
Tócsába gyűlt a bomló zsírszövet.
Sovány karok, megfonnyadt mellizom:
Legendás hús, amit kikezdett már
A mozdulatlanság entrópiája.
A kar végén döggút a vállgödör,
S az arcon csapdaként ásít a száj:
A szürke ajkak közt tátongó bűzös
Mélység alattomos-halkan beszív,
Elhasznál, és hörögve felpöfög,
Mi megmaradt savanykás gáz a végén.
Az arcon millió törésvonal,
Mit észrevétlenül gyűrt rá a múlt
Idő s a romló hús tektónikája.
Petyhüdtén lóg a híres férfiszerszám,
Mi annyi nő szemérmét ostromolta,
És mindig győztesen, széthordva így
Apám csodálatos génállományát,
Most mint egy nagy, döglött patkány hever
A farpofák között felgyűlt mocsokban;
Renyhén tart már az elzáró-izom,
S a béna test így öntudatlanul
Emésztésének végtermékeit,

Beültetett gyomorszondák levét,
Megállás nélkül rajta átereszti.
Saját mocskunkban hempergünk végül
Mindannyian, szerves fossziliák
Leszünk mi mind, magunk alá piszkító,
Kanülsövet cumizgató, bűdös,
Rohadva szendergő pólyás babák?

PHAIDRA

Hippolütosz!

HIPPOLÜTOSZ

Vagyok vele. Lefekhetsz.

PHAIDRA

Sajnálom, hogyha fájdalmat okoztam.

HIPPOLÜTOSZ

Nekem?

PHAIDRA

Szeretted azt a lányt, ugye?

Szaurosz meg elszerette tőled.

HIPPOLÜTOSZ

Miről beszélsz?

PHAIDRA

Maholnap férfi vagy,

Testednek vannak már nyilván igényei.

HIPPOLÜTOSZ

Nyilván.

PHAIDRA

A művelt elme teljes harci díszében
Lépsz át a felnőttkorba, ám ki tudja, hol
Tart titkos fejlődésében a szív, mit két
Tanító entitás nevelget hosszasan:

öröm s csalódás.

Fontos, ha még időben megtapasztalod

A páros testi élet múltó élveit, miben,

Miközben párzó állattá lealjasulsz,

A másik lénybe oltva felderenghet régi

isten-részed.

És fontos, hogy kibírd majd a semmit,
Mikor lecsillapult az indulat,
Ne roppantson meg akkor semmiképp
A teljesség helyén támadt üresség,
Az önfeledt önfeltárulkozás
Után beléd hasító hirtelen
Felismerés: mit tartósnak hittél,
Oly illanó, mint lobbanó vakuk
nyomán az árnyék.

HIPPOLÜTOSZ Nem tervezem, hogy bármelyik testrészemet
Behelyezem bármely más lény tetszőleges
Testnyílásába, hogyha erre céloztál,
Anyám.

PHAIDRA Fiával egy apának kell ilyesmiről beszélni.
Őt támogatta volna vaskos
Férfi-cinkosság és bő tapasztalat.
Nőügyekben ő lett volna jó tanácsadó.

HIPPOLÜTOSZ Nincs egy ollód?
Ki kéne vágni innen ezt a szórt.

PHAIDRA Hidd el, nem boldogít, ha tündökölnöm kell
Egy újabb rossz nadrágszerepben!

HIPPOLÜTOSZ Nem kért rá senki.

ORVOS   Egyszerű pigment-túltengés. A korral jár.

PHAIDRA   Ezek kiütések! És viszketnek!

ORVOS   Ez az, pontosan erről beszéltem! Hirtelen
hangulatváltások, indulatkitörések. Hőhullámok
jelentkeztek már? Nem szabad tőlük megijedni! Csak
egy kis hormonális cirkusz. Elfogytak a tüszőcskék.

PHAIDRA   Miféle tüszőcskék?!

ORVOS   A maga tüszőcskéi. Úgyhogy szülni már nem fog. De
ha anya már többé nem is lehet, nő még igen, bőven
igen! Csak egy kis átmeneti kellemetlenség. Írok fel rá
gyógyszert. Fitoösztogén, a poloskavész hatóanyaga
és egy kis E-vitamin. De ami még fontosabb: sok
alvás, nagy séták, reggel-este hideg zuhany. A hideg
zuhany csodákra képes! Mire a kedves férje felépül...
Van, aki utána még jobban is élvezi a szexet, mint
előtte.

PHAIDRA   A férfiaknál van ilyen?

ORVOS   Ugyan, dehogy! Mi folyamatosan termeljük a
szaporodó sejtet, aztán kiürítjük. Termeljük, ürítjük -
van, aki még nyolcvan éves korában is. A mi
prosztatánk nem olyan lusta jószág, mint a maguk
petefészke.

*Az orvos gumikesztyűt húz, Phaidra széttárja a
combjait – az orvos nőgyógyászati vizsgálatot végez.
Zene.*

PHAIDRA és az

ASSZONYOK KARA

Nem merek én a lakásból már a világba kimenni,
Félek már odakinn, a szabadban bármi baj érhet:
Túl könnyű vagyok, így nem pányvázhat le a vonzás,
Testem nem gravitál, elemelkedem élve a Földtől.

Felhők közt lebegek, szippant fel az égi magasság,
Átrepül, átlebeg ajult testem a légkörön, elfogy
Minden fény s levegő, ha elérem az éteri szférát;
Félek, a tágasság elemészt, felitathat a semmi.

Ám a világ peremére kiérve ha végre megállok,
S hirtelen oldalirányba ha újra beindul a mozgás,
Körbe keringek a Föld körül, úrnek örökre a foglya,
Ez leszek én: rohadó, szerves műholdja a Földnek.

HETEDIK JELENET

MESTER   Daphné!
Emlékszel még, az elmúlt alkalommal
Milyen fogós kérdésről társalogtunk?

LÁNY   Az objektív idő természetéről.

MESTER   Időnk, mint?

LÁNY   Gazdasági tényező.

MESTER   Valóban. És e témában, hölgyek,
Az összefoglaló tézis mi volt?

KAR   A termékciklus lerövidül,
A friss helyébe frissebb kerül,
Az új modell is elavult rég,
Mire a gyártósor végére ért.
A piac, mint tudjuk, semmi más:
Veszélyes rendszergyorsulás.

MESTER   Ezúttal azt vizsgáljuk meg, milyen
Az összefüggés egy termékciklus
S a szubjektív élettartam között.

LÁNY   Készíthetünk, tanár úr, jegyzetet?

MESTER   Idő: kettős természetű, ha múlik,
Kívül gyorsan megy, s benn lassan halad,
Sokszor, ki korra hatvan évet számlál,
Belül még cserfes, kajla kiskamasz;
Mint egy dió, kívül kemény és ráncos,
Ám bent gyümölcse friss és porhanyós,
Mi rejtve van, szubjektív életünk,

LÁNY

MESTER

Habár nem látható, mégis valós.

Lehetne, mester, kissé hangosabban?

Tessék? Igen, bocsánat.

Ruhát visel minden halandó lélek,

Húsból, csontból, zsigerből és szövetből,

S a legtöbb felnőtt lény csak álruhás

Gyerek, ki rémülettel nézi, hogy

Rohad le róla testi maskarája;

Úgy fest, a test romlékonyabb

Szubsztanciából van, mint benn a lélek.

Miért nem érzékeljük jól időnk

Múlását, hogyha egyszer felnövünk?

Miből fakadhat hát e végzetes

Érzéksalódás? Nos? Elárulom.

A fő ok nem más, mint a ciklikusság.

Beosztottuk, tagoltuk az időt,

Egy nap s egy hét, mi hónapokra duzzad,

Ezt ismétljük, míg csak tart az év,

Majd elkezdődik minden így előlről:

Új nap, új hét, új hónapok, s ha már

Az évek közt nincs érzékelhető

Különbség, mert nem ad támpontot már

A külső változás, hiszen többé

Nem nőnek tagjaink, nem kell nagyobb

Cipő, szőrünk nem serken s nem mutálunk,

Onnantól kezdve észrevétlenül

Múlik már el további életünk.

A felnőtt-lét ezért nem más, csupán
Egyhangú ciklikusság, egy örök
Pörgés, mi andalít. Figyelj, hasonlat!
A ciklon tölcsérében sodródó
Szemét sem érzi azt, hogy közben még
Előre is halad. Hölgyek, világos?
Az idő nem – ezt kéretik felírni! –
Nem hömpölygő folyam, inkább fonál,
Mit sorsunk szépen felcsévél magára,
Egy önmagába, önmagára hajló
Egyenes – s vajon ki tudja pontosan
Megmondani, e nagy Lét-gombolyagra
Hogy mennyi cérna van már feltekerve?
S nagy kérdés az továbbá, hogy hol van
Bennünk az egyensúlyi pont, vagyis
Mi az a masszív, moccanatlan központ,
Amelyre fölcsévélhető a Lét-
Fonál?

LÁNY

Erektáló világtengely.

A lányok nevetnek.

NYOLCADIK JELENET

HIPPOLÜTOSZ Szauroszt.
SZAUROSZ Mi van?
HIPPOLÜTOSZ Honnan lehet tudni, hogy szerelmes vagyok?
SZAUROSZ Folyamatosan van egy leheletnyi erekciód. Gyenge feszülés a heréidben. Érzed a farkad súlyát, egész nap. Ez a szerelem.
HIPPOLÜTOSZ Nehéz kielégíteni egy nőt?
SZAUROSZ Attól függ.
HIPPOLÜTOSZ Mitől?
SZAUROSZ A nőtől. Ki akarod próbálni?
HIPPOLÜTOSZ Nem. Nem érdekel a dolog, mechanika meg biokémia az egész. Csikló, vagina, hüvelyváladék, makk, here, fitymafék, dűlmirigy, ondózsínór, barlangos testecskék – na nem, ez neked való!
SZAUROSZ Neked is való.
HIPPOLÜTOSZ Szerinted ki tudnék elégíteni egy nőt?
SZAUROSZ Attól függ.
HIPPOLÜTOSZ A nőtől.
SZAUROSZ Meg tőled is.
HIPPOLÜTOSZ Miért, szerinted nem lennék elég jó?
SZAUROSZ Jó lennél.
HIPPOLÜTOSZ Előbb-utóbb kénytelen leszek reprodukálni magam.

KILENCEDIK JELENET

SZAUROSZ   Van, akinek nincsen anyja, nincs apja,
van, akit a hülye anyja agyon csapja.
Van, akit az állam nevel fel ingyen,
van, akit meg eladnak messzire innen.

Van, akinek spermabank volt az apja,
van, ki peteként még a lombikot lakja.
Van, akinek donortól van a mája,
van, akinek a húga a nagymamája.

Egy dolog biztos ebben a kibaszott világban,
Hogy fiúnak születnél ebben a kibaszott világban.
Egy dolog biztos csak a ringben, az ágyban,
Hogy férfinak kell lenni ebben a kibaszott világban.

Van, aki kihal, mert steril a magja,
Van, aki a DNS-ét tovább adja.
Van, aki akarva, tervezve gonddal,
Van, aki csak béna egy szakadt kotonnal.

Van, aki csak csinálja fűnek meg fának,
Van, aki sokat, de mindet egy anyának.
S van, aki magának lesz a nagyapja,
Ha a papa sejtjét klónoztatja.

Férfinak lenni az dicsőség,
Férfinak lenni az feladat,
Mielőtt férfiket nemzenél,
Teremtsd meg férfiként te magad.
Ha osztódsz, elosztod erődet,
Ha osztódsz, kevesebb lesz belőled,
Ha szaporítod magad, meglátod,
Fiú, ott kezdődik a halálod.

Egy dolog biztos ebben a kibaszott világban,
Hogy fiúnak születnél ebben a kibaszott világban.
Egy dolog biztos csak a ringben, az ágyban,
Hogy férfinak kell lenni ebben a kibaszott világban.

TIZEDIK JELENET

Phaidra részeg. A sarokban Minitaurusz egy kézi játékgépen játszik.

PHAIDRA

Fiam! Kicsi fiam! Hús a húsból. Testemben hordoztalak. Kismadaram... bordáim kalickájában verdestél... a bőröm alatt voltál... a húsom alatt. Harminc kilót híztam. Egész nap csak hánytam és nevettem. Emlékszel még a világoskék pólyádra? Olyan voltál benne, mintha odaszartak volna a közepébe. Nem is akartál kijönni. Hormont nyomtak a vérembe, hogy kizavarjanak belőlem. Belém etted magad, helyet csináltál magadnak a beleim között, fölnyomtad a májamat a tüdőmbe, kalciumot vontál ki a fogaimból, kilenc hónapig engem ettél. Meghíztál bennem. Ki se fértél rajtam, úgy kellett kiszívni. Bennem akartál felnőni. Parazita vagy. Daganat. Nintendózó daganat. Csak a rossz gyűlt össze bennem, a sok bűn a méhemben, mint vesében a kő. Szemetet szült a méhem... szeméthyűjtő konténer. Ide gyűjtöttem a mocskot, amit kilökött magából a férfítest. Veszélyes hulladék vagy. Nem hagytam, hogy az apád vízbe fojtson.

Minitaurusz boldogan felvisít, a gép győzelmi szignált játszik.

PHAIDRA

Nyertél? Ügyes vagy, kicsim! Mit játszol? Hogy kell ezzel?

Ki akarja venni a gépet a fiú kezéből, de az visítva beléharap. Phaidra megüti a fiút. Minitaurusz visszaiit. Verekednek.

KARVEZETŐ Elvetemült gyerek, állj, sose üsd az anyádat!
ASSZONYKAR Mit teszel, isteni nő, sose bántsad a gyengét!
KARVEZETŐ Szörnyű gyermek, hogy marod édesanyádat?!
ASSZONYKAR Rossz anya vagy, ha a vásott gyermekedet nem dorgáló szóval, hanem ütve fenyíted!
KARVEZETŐ Hogy meritek nyeglén megszólni királynőnk?
ASSZONYKAR Még a nagy isteni Krónosznak sem volt joga gyermekeit vacsorára egészbe' lenyelni!
KARVEZETŐ Gúnyszavatokkal az istent így legyalázní ti hogy meritek, lepedékes, ronda ribancok?
ASSZONYKAR Kurva anyád a ribanc!

Belép a Pap és Hippolütosz.

PAP Úrnóm, egy ismeretlen trák felségjelű Vadászgép az imént belépett légterünkbe. A főváros felé tart nagy sebességgel, Nyolc-tíz percen belül fölénk ér. Parancsra vár a légelhárítás.
PHAIDRA Tőlem?
PAP Te vagy a hadsereg megbízott főparancsnoka.

Csönd.

HIPPOLÜTOSZ Azonnal küldjétek ki három Phoibosz
Elfogó Vadászt.

Fordítsák vissza vagy szorítsák
egy ritkán lakott zónába.
Csakis végső esetben lőjenek,
kerülni kell az incidens!

PAP Helyben hagyod?

PHAIDRA Lőjétek le. Lelőni.

ASSZONYOK KARA Jaj, riadó, riadó, riadó, riadó van!
Szörnyű veszélybe került a hazánk meg a népe.
Jaj, riadó, riadó, riadó, riadó van!
Barbár tört szabad országunk kebelére.
Harsan a vér dala, Rosszat a Jó hada büntet,
Isten igéje segítse meg hadseregüket.
Előre ifjak Thészeusz nevében.

TIZENEGYEDIK JELENET

Hippolütosz Thészeusz ágyánál. Minitaurosز kézi játékgépen játszik.

- SZAUROSZ   Mi van, csira, még mindig itt pöcsölsz az
Első szinten? Fél éve benn kering a labirintusban a kis
köcsög.
- HIPPOLÜTOSZ   Halandó hús, de híre fennmarad.
Mulandó jel – örök jelentés.
- SZAUROSZ   Gyerünk, vadásszad már le kérődző
Nagybátyádat! Hová mész? Onnan jöttél!
Nem arra! Balra, hé! Tudod, melyik
A balkezed, kretén? Nézd már öcséd!
- HIPPOLÜTOSZ   Nem az öcsém.
- SZAUROSZ   De féltésó! Félig közös
Veled szaros génállománya,
Ugyanaz a cég, csak másik
Márka: rokonok vagytok, mint
A Fanta meg a Cherry Coke.
Ott van! Lőj! Ott legel tunyán
a vérivó boci. Lőj már!
- HIPPOLÜTOSZ   A Minotaurosز egy sikertelen génkísérlet eredménye
volt.
- SZAUROSZ   Gyerünk, lödd szét a rossz mutánst,
Bombázz, napalmot már neki!
- HIPPOLÜTOSZ   Klónoztatni akarta magát a nagyapám.

A gép győzelmi szignált játszik.

SZAUROSZ Ez az, szép volt, gyerünk tovább!
Lássuk, milyen kaland következik!

A gép elektronikus népzeneét játszik.

SZAUROSZ Ez meg mi az isten? Apátok a barlang előtt négy
szőke buzival rokizik.

HIPPOLÜTOSZ Az athéni ifjak darutáncot lejtének Thészeusszal
megszabadításuk örömére.

SZAUROSZ Melyik a léptető? Léptesd már el, krétai kretén! *(más,
vészfógló zene)* Ezt nem hiszem el! Tudod, mi a
második szint? Harc az amazonnal. Ahogy apád
kinyírja anyádat.

*Minitauros szakszerűen mészárolja a virtualításban
Hippolytát.*

HIPPOLÜTOSZ Államellenes, uszító szoftver!
Mikor király leszek, mindet bezúzatom!

SZAUROSZ Kréta felől friss punciszagot hozott a szél, mire apuci
földarabolta anyucit, hogy a barbár szutyoknak
beakasszon!

HIPPOLÜTOSZ A kómában csupán az agykéreg
Nem működik: ébren van, mindent hall.
Halott vagy.

TIZENKETTEDIK JELENET

PAP Százéves mélypontjára ért a tőzsde,
És még tovább csökkent a lanyhuló
Befektetői kedv, ezzel szemben
Csak nő a tervezett költségvetés,
És a folyó fizetési mérlegünk
Hiánya; néhány mamut ma még kivár,
A többiek csendben kivonták már
a tőkét.

Tartós regresszióba süllyed így
A gazdaság, mit sújt a gyenge árfolyam,
s az évről-évre megduplázódó
infláció.

Már több mint 60%-os lett
Az államunk adósságállományának
GDP-hez viszonyított aránya.

PHAIDRA Értem.

PAP Csatlósaink és ellenségeink is
Megérik azt, hogy meglazult a gyeplő,
Határainknál máris mozgolódnak
Fintort acsargó, rút Gorgó-fejek.

PHAIDRA És?

PAP Ha folytatódnak még e rossz tendenciák,
Könnyen megroppanhat jóléti rendszerünk.

PHAIDRA S mindez miattam.

PAP Nem.

PHAIDRA Hanem.

PAP Kikezdi államrendünket
az állandósított bizonytalanság.

PHAIDRA Tehát?

PAP Egy tetszhalott királynál jobb egy –

PHAIDRA Egy?

PAP Halott király.

PHAIDRA Őljem meg Thészeuszt?

PAP Ő már halott, bár még *pro forma* él.
Ez patthelyzet, amelyre több
Megoldás is mutatkozik.

PHAIDRA Például?

PAP Mélyfagyasztás.
Tárolhatnánk folyékony nitrogénben
Mínusz kettőszáz Celsius fokon.

PHAIDRA Másik megoldás?

PAP Tudod jól, államunkban engedélyezett
Sok éve már a jó halál.

KAR Kegyes halál.

PAP Erről rendelkezik a Végső Aktus törvény.

PHAIDRA Nem ismerem.

PAP A vérátömlesztést szabályozó
Számítógépbe itt saját
Kezüleg írhat egy *delete*
Parancsot be a nagybeteg,
Mikor megunta végre már
A meddő szenvedést; majd kap

Tíz nap gondolkodás-időt,
Hogy visszavonja vagy ha eltökélt,
Megismételt halál-paranccsal kér
A fájdalomtól végleges feloldozást.
A hozzátartozókban így biztos
Nem támad büntudat, s *de jure* így
Az orvos is csak annyiban hibás,
Kérdőre is csak oly mértékben vonható,
Mint egy fegyverkereskedő, ha épp
Egy nála vásárolt fegyverrel öltek.

PHAIDRA

Tehát a haldokló itt tiszta öntudattal,
Önmagának kér és oszt halált.

PAP

Valóban.

PHAIDRA

S egy kómában levővel ezt hogy képzeled?

PAP

Benyújthatnánk egy törvénymódosítást, mely
Szerint végső esetben átruházható
Egy hozzátartozóra, hű asszonyra,
Vagy nagykorú gyerekekre is talán, a döntés.

PHAIDRA

Végső esetben.

PAP

Őt már csupán maródi teste tartja itt,
Mint egy kolonc: majd' hetven százalék
Poshadt víz, s pár vödörnyi félig megrothadt
Atom, mit egybetart még tán így-úgy
A megszokás, viszont idővel lassan
Mindenképp bűzös masszává omlik.
Örülne ő, tudom, ha börtönén
Hasítanánk, egy kiskaput,

Amelyen hősi lelke megdicsőülvén
az égbe távozik.

PHAIDRA S mi lenne aztán?

PAP Pazar pompával megválasztanánk az új királyt.

ASSZONYOK KARA

Kérdjük: az isteni hős trónjára utód van-e méltó,
Thészeusz áldott géniusát pótolni ki tudja?
Lesz-e vajon még egyszer a népnek ilyen vezetője, ki
Újra a régi zenitre vezérli a Nap birodalmát?

TIZENHARMADIK JELENET

- PAP   Neked, mondd, mit jelent e szó: hazám?
- HIPPOLÜTOSZ   Egy nyelv, egy zászló, ízek és szagok.
Nem tudtam, hogy szónoklat vizsga lesz.
- PAP   Számodra mit jelent a szó, hogy nemzet?
- HIPPOLÜTOSZ   Régebben volt ilyen, valóban.
Ezzel jelölték egy hasonló-nyelvű horda
   népcsoport-identitását,
Akik himnusznak bélyegezték
Éppen aktuális slágerük,
S az összetartozás jegyében buzgón
Egy másik népcsoport torkának estek.
Ma már, apám tevékenységének
Köszönhetőn, a kultúrált világban
Nincsen többé ilyen: Nagy Thészeusz
Kemény egységbe gyúrta mára át
A morzsa-népeket, s ez ékesíti
Immár szép gazdagon terített asztalunk:
   nagy, kelesztett kenyér.
- Egyforma most már minden, s egynemű,
Off-shore nemzet, Republic of Franchise.
- PAP   Értem. Most mondanál néhány
Szót tervezett reformjaidról?
- HIPPOLÜTOSZ   Azt gondolod, hogy én ilyesmit tervezek?
- PAP   Életkorod sajátja ez:
A *vannál* jobbnak tudni a *lennét*.

HIPPOLÜTOSZ Elmondjam hát tinektek, nagytekintélyű
Atyák, szentéletű Vének Tanácsa,
Mi lenne első népjólét-intézkedésem?

PAP Örömmel hallgatunk meg, hercegem!

HIPPOLÜTOSZ Az államháztartást legfőképpen
Mi terheli? Ha többet költünk, mint
Amennyi explicit bevételek van.
Bevételek pedig miből van? Hát
adókból.
Adózni meg vajon ki fog? Kinek
Profitra váltható az élete,
Azaz ki dolgozik. S milyen piac
Kreálta kényszerek határozzák
Meg azt, hogy hasznosan ki dolgozik?
Az ember teljesítőképessége,
Aktív tudás vagy termelőerő.
Kiben van ez, s ki az, ki már csupán
A mások által megtermelt javakból
Szakít magának zsíros juttatást?
A nyugdíjas s a munkanélküli.
Az ő eltartásuk mindig súlyos
Terhet jelent a friss költségvetésnek.
Ebből vajon milyen kézenfekvő
Tanulság szűrhető le? Nos, atyám?

PAP Nyilván a közmunkára gondolsz.

HIPPOLÜTOSZ Ugyan dehogy! Gyógytorna az
Csupán a sunnyogó heréknek!

PAP Akkor?

KAR Nem értjük pontosan.

HIPPOLÜTOSZ Mit teszünk, ha költenénk, de nincs
Rá már keret? Sürgősen meg
Kell szüntetnünk a pénzpazarlást.

PAP Kérlek, fogalmazd meg világosabban!

HIPPOLÜTOSZ Finanszírozni fogom az öregkori elhalálozást. Minden
60 év fölött meghalt ember után fizetnék a gyászoló
családnak egy méltányos összegű fájdalomdíjat,
mondjuk, gyászapanázst. A családok ily módon nem
csak hogy mentesülnek egy öreg és hasznavehetetlen
családtag ellátása alól, de még jelentősebb összegű
készpénzhez is jutnak. Ehhez persze az kell, hogy
családon belül lerendezzék ezt a problémát.

KAR Nem érjük.

HIPPOLÜTOSZ Mire jó egy öregember? Egész nap csak panaszkodik,
taknyadzik, bömbölteti a rádiót, kóvályog az úttesten,
aranyérkenőccsel kenegeti az ánuszt, és mindezt a mi
pénzünkből!

PAP Meg akarod öletni az öregeket?

HIPPOLÜTOSZ A 60 év felett elhalálozott emberek esetében
mellőznénk az orvosszakértői vizsgálatot és a
boncolást.

PAP De hát ez képtelenség!

HIPPOLÜTOSZ Hogy lenne az?!

PAP Életemben nem hallottam még ilyen pokoli
zagyvaságot!

HIPPOLÜTOSZ Begyorsultam, atyám. És aki nem bírja a tempót, az lemarad.

PAP De...

HIPPOLÜTOSZ Dobd el! Hogy mersz a nagy királynő jelenlétében cigizni?

PAP Nem gyújtottam rá!

HIPPOLÜTOSZ Minek a cigaretta? Szükségtelen! Az idegrendszerünk munkaeszköz! Én nem iszom, nem dohányzom, nem bombázom az érzékeimet, csúcsformában is vagyok. Térdelj le! Szaurosz!

Szaurosz térdre nyomja a papot.

HIPPOLÜTOSZ Megsértetted a nyilvános dohányzásról rendelkező törvényt. Kérj bocsánatot!

PAP Miért csinálod ezt?

PHAIDRA Hippolütosz!

HIPPOLÜTOSZ A hatalom előbb-utóbb belőlem is örültet csinálna. Megkímélhetnétek engem és magatokat ettől.

TIZENNEGYEDIK JELENET

SZAUROSZ

Van, aki mint állat dolgozik érte,
Van, aki öröklí vagy aputól kérte.
Van, aki csak horror kamatra kapja,
S van, akinek hitelez a saját bankja.

Van, aki csinálja, van, aki lopja,
Van, aki zsarolja vagy markecolja.
Van, aki dumával, van, aki késsel,
Van, aki meg hivatali vesztegetéssel.

Helyet a
Helyet a
Helyet a másnak,
Helyet az újnak, a változásnak.
Helyet a
Helyet a
Helyet a másnak,
Helyet a kibebaszott megújulásnak.

Van, akitől hízik az államkassza,
Van, aki azért van, hogy elsikkassza.
Van, aki meg fiktív számlákat éget,
Ha elad ezerötszáz off-shore céget.

Van, akinek elég, ha kizsákmányol,
Van, aki egy szexi birkáért lánzol,
S van, akit már az is halálra untat,
Ha egyenesben nézi a háborúkat.

Helyet a
Helyet a
Helyet a másnak,
Helyet az újnak, a változásnak.
Helyet a
Helyet a
Helyet a másnak,
Helyet a kibebaszott megújulásnak.

Ha a véneken múlik, sose lesz holnap,
Minden hatalmat a fiataloknak!
A vének mit régóta elbitorolnak,
Minden hatalmat a fiataloknak!
A vének, míg élnek, pofázni fognak,
Hatalmat MOST a fiataloknak!
Éljen Hippolütosz!

KAR

TIZENÖTÖDIK JELENET

PHAIDRA   Mondd, mit csináljak most veled?

SZAUROSZ   Lennének tippjeim.

PHAIDRA   Ha szemtelen vagy, kaphatsz még húszat.

SZAUROSZ   Tizenöt volt. Nézd meg, ha nem hiszed,
Hátamra írva ott virít a véres könyvelés;
Hippolütosz hibátlanul számlálta fel
A kis kurváért rám kimért adót.

PHAIDRA   Úgy látom, hogy szorgalmazod nagyon
A kettős könyvelést.

SZAUROSZ   Nem fogsz még egyszer megveretni!

PHAIDRA   Csak rajtad múlik.

SZAUROSZ   Én Thészeusz hű katonája vagyok!
Küzdöttem oldalán véres csatákban,
Kísértem sokszor, mint személyi testőr,
Átüthetetlen élő pajzsként óvva őt,
S így lettem én kedvenc veteránja!

PHAIDRA   Én épp ezen merengtem tegnap éjjel.
Harcosnak nem való e tespedt béke-kor.
Kiküldhetnék békefenntartónak,
Mondjuk... Észak-Afrikába. Meg nem
határozott időre szóló missziós kiküldetés.
Szép helyek vannak lenn ott délen.
Emlékszel még, ugye? Pompás,
Fertőzött városok, festői lápvidékek,
Forróság, por, szemét, ragály,

Beteg nők, vérbosszúba őrült férfiak...

SZAUROSZ Úrnóm, hű szolgád vagyok!

PHAIDRA Bulémiás a Föld,
Kövér csípőjén vékony öv feszül,
S ott forróság van, és örökké tart a nyár,
Hiszen közelben ott tüzel, forrong az ágyék.
Oda is küldhetnélek, hogyha gondolod.
Nagy dzsungelek fanszörzetében meg-
Lapulnak vérivó vadállatok,
És az égből minden éjjel hull
A lüktető ágyék forró esője.

SZAUROSZ Mondd meg, mit kívánsz!

PHAIDRA Hogy tisztelj.

SZAUROSZ Tisztellek én. Csodállak, mint királynő,
Hűséges özvegy és kitartó, jó anya...

PHAIDRA Aggódom Hippolütoszért.

SZAUROSZ Nincs rá okod. Mindennap ellenőrzöm én
A villa biztonsági rendszerét, ahol
Fürkészik egymást a zártláncú kép-
Csatornák, és lézer-riasztók,
infrás-hőérzékelők...

PHAIDRA Egész nap apja mellett üldögél;
Az ő korához nem való a tompa gyász.

SZAUROSZ Ilyen típus.
Látszólag unja csak magát, pedig,
Tudom, magán kérődzve boldog ő.

PHAIDRA Miért nem jártok emberek közé?

SZAUROSZ *Chat-el sokat, azt élvezi. Van
Kiterjedt virtuális társasága,
Billentyűt püfölve éjszakákon át
Némán pofáznak ott a szerveren sárgák,
Barnák, fehérek, feketék.
Egyébként most készít egy új blog-ot,
S a Thészeusz.com rendszergazdjaként
Ápolja apja élő emlékét a hálón.*

PHAIDRA *A lányokkal hogy áll?*

SZAUROSZ *Nem áll.*

PHAIDRA *Nem szerelmes?*

SZAUROSZ *Nem. Nem hiszem.*

PHAIDRA *Nem szoktatok ilyesmiről beszélni?*

SZAUROSZ *Újabban kérdezősködik.
Biflázza már a vágy elméletét.*

PHAIDRA *Vigyázz rá, Szauroszt, nehogy elkapjon valamit!*

SZAUROSZ *Hogy kapna el?
Nincs biztonságosabb szex, mint
Mikor magunk vagyunk
Vágyunknak tárgya s eszköze.
Ráadásul ő napjában tízszer most kezét.*

PHAIDRA *Ezek szerint ő még –
Tapasztalatlan?*

SZAUROSZ *Saját kezével kúr, akár egy kiskamasz.*

PHAIDRA *Úgy érted, hogy még –
Nem volt az életében nő?*

SZAUROSZ *Úgy értem, hogy nem volt még életében nőben.*

PHAIDRA

Ez baj. Az ő korában.
Lányokkal kéne már cicáznia,
Futó kalandok, hódítás, szakítás,
Féltékenység, csalódás, szenvedés –
Mi most csak játék, később,
Félek, még csúnyán megsebezheti.

SZAUROSZ

Szerezsem meg neked?
Betörnéd már a kiscsikót?

PHAIDRA

Miről beszélsz?

SZAUROSZ

Miről beszéllek, Phaidra?
Lehet, hogy őt még megvezetheted,
De én látom, mi rég nyilvánvaló.
Más a szagod, mikor a közelében vagy,
De más a hangod is, máshogy beszélsz,
Vagy fél oktávval feljebb s más
Modorban, választékosabban, mitől
Kissé jobban kiugrik szép akcentusod.
És egyre rosszabbul fegyelmezed magad.
És nemsokára már mindenki tudni fogja azt,
Amit most még csupán

az én jó csődör-orrom érez:

Nedves vagy. Egész nap, nedves.
Vezesd le rajtam ezt a bagzó-szenvedélyt!
Én itt vagyok neked! Itt állok rendületlenül
Kemény vigyázban ágyadnál reggeltől-estig,
Csak intened kell, Phaidra, csak füttyenteni,
Csak küldened felém egy félmosolyt,

Csak szépen szólni hozzám: Szauroszt, drágám,
Tedd már híres varázs-szerszámodat belém!

PHAIDRA Nem félsz, hogy meghalsz?
SZAUROSZ Nem fogok. Tudod te, hogy
Rajtam keresztül visz hozzá az út.

PHAIDRA Nem értelek.
SZAUROSZ Kisámfázlak, királynő, s esküszöm,
Utána nyögdécselni már nem fogsz
E kis nyálas pöcsért!

ASSZONYOK KARA
Fordulj jobbra, fordulj balra,
Fordulj, ne arra - de arra.
Csakis előre, sose hátra,
Szíved vezessen, ne a fáklya.

PHAIDRA Fél perced van, te hányadék,
Hogy eltakarítsd magad.

SZAUROSZ Most már csak az a kérdés, hogy melyikünk töri be – te
vagy én.

TIZENHATODIK JELENET

MESTER   Istenek, ó, adjátok vissza a szép szeretőmet,
Nélküle immár puszta a Föld s elenyészek.
Aphrodité, ima kér kegyet áldva tetőled,
Túl sok az emberi szívnek az isteni végzet.
Mi volt ez, hölgyek?
Milyen zilált emóciót idéztem fel
Szavakkal s gesztusokkal itt?
Nos?
Kétségbeesés az érzelem neve.
Idézzenek fel most önök egy ily
Kétségbeejtő helyzetet!
Adják át testüket lazán
Az érzelemnek, és szülessen meg
Belőle egy adekvát, látványos
Reakció, kiáltozás vagy nagy nyögés.
Van rá idő! Hagyjuk, hogy legbelül
A képzet megfogadjon, testet öltjön, és
Végül fájdalmas szimptomák között
Mutatható ingert kéjjel teremjen.
Nos?
Segítek.
Képzeld el, hogy minden elveszett,
Családja és minden vagyon.
Halott szép, ifjú kedvese,
Vikendházát tornádó vitte el,

Totálkárosra tört az új kocsis,
Sőt inkasszó alá került
A bankbetétje, és díszkútba
Fulladt a kedvenc kiskutyája.
Nos?
Kezdetnek, látom, ez túl komplikált.
Nézzünk talán egy könnyebb érzeményt.
Ó, egek! Az istenekre, hát ez bomba jó!
Tehát? Mi volt ez?
Nos?
A meglepett öröm kinyilvánítását
Mutattam. Próbálják meg most talán önök!
Ma ön, mikor belép azt otthonába, s föl-
Kattintja nagy gyanútlanul a villanyt,
Mit lát? A hallban ott áll összes jóbarátja,
Kezükben torta van, min szép
Színes fényekkel ég a szikra-tűz,
S ajkukról harsogó kánonban száll
A víg köszöntő: happy birthday.
Új ékszerekkel lepte meg családja,
A partnerétől új ruhát kapott,
Legjobb barátnőjétől meg,
No lám, ez kedves – egy új kiskutyát.
Nos?
Van rá időnk, nem kell sietni.
Nos? Segítek.

Csönd. Kézzel kielégíti a Kart.

KAR

Vörös óriás az égen

Tündököl a trónszékében

Égő aranyfoglat

Benne lángoló smaragd

Vágy-planéta forró fénye

Vágy-isten sugárzó vére

Kiárad és megragad

TIZENHETEDIK JELENET

- PHAIDRA   Megint virrasztasz.
Folyton csak bámulod.
- HIPPOLÜTOSZ   A mozdulatlanságból még
Akármi megszülethet,
A test magánya végtelen potenciál.
- PHAIDRA   Sorsunk közös, testünk végül
Kikezdi romlás és enyészet;
De ez még messze van neked,
korán kezdtél el rajta tépelődni.
Tekinteted miért nem fordítod
Vidámabb tartományba?
Annyi mindent kínál még
ifjú korod.
- HIPPOLÜTOSZ   Nem tudsz aludni?
- PHAIDRA   Egész nap ültem a napon. A bőröm még mindig forró.
Teleszívta magát fénnyel. Úgy érzem magam, mintha
foszforeszkálnék.
- HIPPOLÜTOSZ   Zuhanyozz le hideg vízzel.
- PHAIDRA   Én napimádó vagyok. A Nap minden. Időtlen és
örökkévaló.
- HIPPOLÜTOSZ   Majd kihűl. Minden Nap kihűl és összezsugorodik
egyszer. Tele van a világűr ilyenekkel. Úgy hívják
őket, hogy fehér törpe. Világítanak pármillió évig,
aztán kiég belőlük a hélium, kihűlnek és hideg
kavicsok lesznek.

PHAIDRA Gyere, ülj ide!

HIPPOLÜTOSZ Minek?

PHAIDRA Mint régen.

HIPPOLÜTOSZ Nem bírsz el.

PHAIDRA Elbírlak.

HIPPOLÜTOSZ Megint ittál?

PHAIDRA Miért nem beszélgetünk egyszer normálisan?

HIPPOLÜTOSZ Mért? Mondjak érveket?
Pozíció-, nem- s korkülönbség.

PHAIDRA Mit számít az, ha két ember barát.

HIPPOLÜTOSZ Fiad már ivarérett,
Korod szerint rég nagymama lehetnél.

PHAIDRA Igen, korábban jöttem én a Földre,
S ezért kívül már jobban megjelölt
Az elmúló idő, életkorom, de benn
Még érintetlenül pihen az Ősi Egy,
Amely halálos ágyamon is épp
Olyan idős lesz, mint mikor születtem,
Mert egyidős a Földdel és az Éggel,
S így egyidős tebenned és énbennem.

HIPPOLÜTOSZ Megint megtömtek misztikával?
Ne menj el, Phaidra! Bocsáss meg!
Nem érdemelsz ilyen tüskés beszédet.
Te tényleg jó barát vagy,
M megbízható szövetséges;
Tudom, kevés fiúnak volt
Ilyen gyengéd-jó mostohája.

PHAIDRA Nem jó multság nézni, hogy
Munkál szeretteink testén
az enyészet;
Ezért olyan nyomott ifjú kedélyed.

HIPPOLÜTOSZ 22 éves korában az apám már világhírű volt. Bikákat
meg vadkanokat öldösött, beutazta a világot, háborús
hős volt. A világ legjobb női voltak a szeretői. Téged
is megkapott. Én még embert sem öltem.

PHAIDRA Méltó utódja vagy
A trónon és az ágyban.

HIPPOLÜTOSZ Egész gyerekkorom azzal telt, hogy hallgattam az
ömlengéseket az apámról. Olyan szerettem volna
lenni, mint ő. Ő is azt szerette volna, hogy olyan
legyek. Akkoriban gyakran levitt labdázni a díszterre.
Imádott labdázni. Én utáltam, féltem a labdától.
Cselezgetett, trükközött, én meg keringtem körülötte,
mint egy idióta, és néha bokán rúgtam, amin ő jókat
röhögött. Vagy kapura rugdosott. Ettől még jobban
rettegtem, megpróbáltam elugrani a labda elől.
Szerencsére nem sokára kitört valami háború, és el
kellett utaznia. Soha többé nem labdázunk.

PHAIDRA Van sok dolog benned,
Mi öbelőle mindig is hiányzott.

HIPPOLÜTOSZ Csak egyet mondj!

PHAIDRA Türelmesebb vagy.

HIPPOLÜTOSZ Birkának való erény.

PHAIDRA Thészeusz nem ismert szarkazmust, iróniát,

Az ő gigászi lelkének emésztőrendszerét
Elcsapta minden érzelem,
Mi csak kicsit szofisztikáltabb.

HIPPOLÜTOSZ   Jobb a humorom?

PHAIDRA   Finomabb. S így kegyetlenebb.

HIPPOLÜTOSZ   Félek, Phaidra, az uralkodástól.
Vágyom is rá, s közben félek is.
Apám emléke oly nyomasztó árnyék.

PHAIDRA   Jól fogod csinálni.

HIPPOLÜTOSZ   A baj csak az, hogy korrodál
Az államszerkezet, és mára
Már elkopott számos fogas-
Kerék, mit Thészeusz kovácsolt
Keményre negyven éve sok
Kikezdhethetetlenek vélt nyers-
Anyagból, nagy elvekből, érdekből,
                                vagyonból és erőből.
Megoldhatatlannak tűnő feladvány:
Nem megtagadva meghaladni őt.

PHAIDRA   Már meghaladtad.
Belé sosem voltam ilyen szerelmes.

HIPPOLÜTOSZ   Mit mondtál?

PHAIDRA   Te vagy az én királyom.

HIPPOLÜTOSZ   Most mit hülyéskedsz?

*Phaidra rátesz egy párnát Thészeusz arcára.
Hippolütoz le akarja venni Thészeusz arcáról a
párnát, de Phaidra lefogja.*

HIPPOLÜTOSZ   Phaidra!

*Phaidra nevetve csiklandozni kezdi Hippolütozt.
Hippolütoz kitepi magát Phaidra karjából, és leüti
Thészeusz arcáról a párnát.*

HIPPOLÜTOSZ   Miért csináltad ezt?

PHAIDRA   Szeretlek.

HIPPOLÜTOSZ   Ha részeg vagy, s nem józan öntudat,
Hanem a poshadt szesz beszél belőled,
Rossz kocsma-mámorodnak megbocsátok.

PHAIDRA   Nem ittam, édes!

HIPPOLÜTOSZ   Ezt fejezd be!

Mi van, megörültél?

PHAIDRA   Igen, megszállt az örület,

Letaglózott a vágy, felzaklatott,
Megrázta testem, mint egy vírusos
Betegség, egy szégyenletes láz,
Mi rég lecsillapult vérem tömény
Savakká változtatta át, és úgy
Tódult a csípős forróság szívembe,
Majdnem szétrobbantotta áradása.
Csak egy isten fertőzhetett meg így!

HIPPOLÜTOSZ   Megint az isten! Állj meg ott!

PHAIDRA   Aludni sem tudok, sem enni már,

Képeddel alszom s azzal ébredek,
Csukott szemem mögé vetítve kínoz
Tested minden képzelt kis mozdulása.
Ha nem vagy itt velem, kibírhatatlan, ám
Ha itt vagy, képtelenség azt is elviselni,
Tettetni csak fagyos közönyt, anyás
Gondoskodást hazudni, és migrénnek
Nevezni azt, mikor szétrobbant már
A kapzsi szenvedély, s fejem majdnem
Ezer darabra hullik, úgy feszít a sok
Ki nem beszélt szerelmi indulat,
Erővel visszanyelt gyengéd becézgetések.
Mert én csak erre vágyom évek óta már:
Lényedben csendben elmerülni, mint
Egy tiszta tóban, kitárt karokkal
Lebegni hosszan ott a felszínén,
Arccal az ég felé, nyitott szemekkel,
Ringasson így az önmagába fordult
végtelenség.

Mikor megláttalak, sok éve, úgy
Köszöntöttél, mint régi ismerőst.
Mindketten tudtuk, hogy nekem
Való vagy, és hogy én neked születtem,
Hisz megjelölt egymásnak minket rég
A lelki ismerőség, és testünk élő
vonatkozása.

Láthatod: egyformán létezünk,

Egyformán érintjük kezünkkel mind
A dolgokat, és épp az vonz, taszít,
Tetszik vagy tölt el félelemmel,
Épp úgy mozdul bennünk a szájalom,
S épp úgy leplezzük durvasággal azt,
Mert szégyellünk gyengének lenni.
Fontos nekünk: legjobbnak lenni, ám
Ha győztünk, bosszant az, ha érte meg-
Dicsérnek, mert egyszerre rezdül bennünk
Gőg és alázat, az észrevétlen élet
És az elismerés utáni vágy.
Egyszóval míg te bennem tükröződsz,
Én benned tükröződöm; egyformák
Vagyunk, mégis mindenben mások, mert
Különbözik nemünk, a töltés, mely
Megadja mindig vágyaink irányát,
A dolgok két szép ellentétes oldala,
Hogy nő vagyok, s te férfi vagy, szerelmem.
Hát tényleg nincs benned szemérem?
Velem csálnád meg haldokló apámat?
Megrontanád férjednek gyermekét?
Milyen ember vagy te, Phaidra, mi?
Tüzelsz, akár egy vén szuka!
A testem kell, a péniszem szeretnéd,
Friss húst harapni meglazult fogakkal?
Közönséges ribanc vagy!
Ahogy más három évenként kocsit cserél:

HIPPOLÜTOSZ

A régi A6-ost egy null kilométeres A6-osra,
Mily megható, anyám, e márkahűség!
Csak csúszol-mászol itt nyálat csorgatva.
Hová szökött a méltóság belőled?
Ez undorító, Phaidra! Undorító vagy!
PHAIDRA Ne mondd tovább, tiporj el!
Taposd el ezt a kígyót,
Nekem teszel csak jót vele,
Berágta már magát a szívemig,
Fészket rakott magányból, bűn-
Tudatból, és lerakta ott
A vágy sötét tojásait.
HIPPOLÜTOSZ Ez kell neked tényleg? Megüsselek?
PHAIDRA Tudom, tudom, bocsáss meg,
Tudom, hogy bűn,
Hogy nem szabad.
HIPPOLÜTOSZ Nem értem!
PHAIDRA Nem én akartam így!
HIPPOLÜTOSZ Mi van?
PHAIDRA Szeretlek!
HIPPOLÜTOSZ Elmondom akkor hát világosan,
Hogy érts a szóból:
Nem baszlak meg, anyám, öreg vagy.
KAR Fehér törpe ül az égben
Ócska, jeges trónszékében
Tárt szemekkel mint a vak
Bámul a sötétbe csak

Vágy-planéta tompa fénye
Vágy-istenség lomha vére
Megalvad és benn ragad.

TIZENNYOLCADIK JELENET

Hippolütosz és Szaurosz fekszenek egymás mellett.

- HIPPOLÜTOSZ   Mit láatsz?
- SZAUROSZ   Lila tenger, rózsaszín homok.
- HIPPOLÜTOSZ   Printeld ki!
- SZAUROSZ   Te?
- HIPPOLÜTOSZ   Egy olyan hely, ahol a haláluk pillanatáig nőnek az emberek. Minél öregebb, annál magasabb. A nagypapa kétszer akkora, mint a felnőtt fia, és háromszor akkora, mint az unokája.
- SZAUROSZ   Az utcán négyméteres öregek csoszognak létraméretű járókeretekkel. Ha felszakítják a taknyot, az olyan, mint a mennydörgés, ha meg köpnek, az agyon tudna ütni egy ivarérett tacsskót.
- HIPPOLÜTOSZ   Szaurosz, te félsz a haláltól?
- SZAUROSZ   Néha igen. Délutáni alvás után. Néha.
- HIPPOLÜTOSZ   Mire mi meghalnánk, már olyan fejlett lesz az orvostudomány, hogy nem hagynak minket meghalni. Ha király leszek, rengeteg pénzt fogok áldozni a hibernációs kutatásokra.
- SZAUROSZ   Az baszna be neked, ha örökké élnének a nyugdíjasaid.
- HIPPOLÜTOSZ   Legjobb lenne, ha már holnap feltalálnák a sejt konzerválót. Akkor örökre húsz éves maradnék.

Szaurosز bekapja Hippolütosz nagylábujját, szopni kezdi. Az Asszonyok Kara zihálni kezd, jajong.

ASSZONYOK KARA Szegény királynőnk haldoklik!

HIPPOLÜTOSZ Mivel csinálta? Késsel vagy kötéllel?

SZAUROSZ Inkább gyógyszerre szeszt ivott.
(kezet fognak; az egyik asszonyhoz)

Mit bámulsz? Vágd már el!

KAR Nem láttuk Phaidrát négy nap óta,
Szobája zárva van, az ablakát
Kívülről vastag függönyök
Takarják el – ételt, italt se kér.

HIPPOLÜTOSZ Fogyózik.

KAR Haldoklik!
Haldoklik úrnőnk!
Haldoklik jó anyád!

HIPPOLÜTOSZ Nem az anyám, csak az apám ikszedik felesége.

ASSZONYOK KARA

Ó jaj, mi lesz velünk?
Vezérünk és oltalmazó anyánk nélkül
Minek s hová legyünk,
Ki nyújt vigaszt halálos bánatunkban?

HIPPOLÜTOSZ Az én anyám egy amazon volt. Levágatta az egyik mellét, hogy jobban tudjon nyilazni. A bal mellét, mert balkezes volt. A másiktól szoptam. Sokáig nem tudtam, hogy a nőknek két melle van. Máig nem szoktam meg. Valahogy olyan... állatias dolog. A

kocának tíz csecse van, minden malacra jut egy. De én egyke vagyok. Egyszeri és megismételhetetlen.

SZAUROSZ Túlshívtad, ó király, magad.

HIPPOLÜTOSZ Még nem vagyok király.

SZAUROSZ Apád és mostohád halott.

HIPPOLÜTOSZ Apám csak *boot*-ol. *Reload*. Újratölt.

Leszívta őt a végtelen kalandjáték.

Ez itt elhasznált, poligonszegény,

Háromdimenziós karaktere.

A szeme zavaros, akár a víz,

Ha pixel shader 2.0-ás effektel van csinálva.

ASSZONYOK KARA Kiszárad mind a kút,
hús harmatot többé már nem szítál az ég,
nem sarjad új vetés
a maggal jól behintett búzaföldön.

HIPPOLÜTOSZ Testében dermedt sejtek,
fejében *stand by* öntudat.

SZAUROSZ Nézz rá, beállt az agyhalál!

ASSZONYOK KARA Hippolütosz,
Te légy az új vezérünk,
Vezesd tovább elárvult népedet!

HIPPOLÜTOSZ Nincs kedvem, asszonyok.
Nem vonz e rossz szerep,
Hogy én legyek,
Birkák előtt a faltörő kos.

ASSZONYOK KARA Dicső szerep, hogy óvj és alkoss!
Vezérünk, nélküled káoszba hull

E gyöngé ország: a putrikból
A belvárosba ront a csőcselék,
Ott fosztogatnak, nőt erőszakolnak,
S e gyűlölt belviszályban kénytelen
Egymás gyilkolják majd a férjeink.
Ó jaj ne hagyd, urunk, hogy így legyen!
Ne hagyd, hogy így legyen!
Ne hagyd, hogy így legyen!

HIPPOLÜTOSZ Sajnálom, asszonyok, de nem segíthetek,
Bokros teendőim nem engedik:
El kell szívnom még ezt a cuccot.
Hippolütosz rágyújt.

SZAUROSZ Az orvosok ma hajnalban kivettek
Apád karjából pár élő sejtet;
Fagyasztva vitték csöndben innen
El, titkos kormány felhatalmazással.
Hiába vagy leszármazottja rang
És vér szerint, de ők megint egy új,
Egy másik Thészeuszt akarnak.

HIPPOLÜTOSZ Lehet, hogy jól teszik.

SZAUROSZ Nem érted?! Mindent
Elbukhatsz, hogyha kéreted magad!
Apád életben fogják tartani,
Míg fel nem nő a kis másodpéldány.

HIPPOLÜTOSZ Én nem csodálkozom, hogy így
Ragaszkodnak bevált vezérükhöz –
Apámnál jobb királyt találni nem lehet.

SZAUROSZ Ha ismernéd utolsó terveit,
Biztos nem fényeznéd már ennyire.

HIPPOLÜTOSZ Miféle terveit?

SZAUROSZ Adótornyok felállítása volt
A végén már a kedvenc mániája.

HIPPOLÜTOSZ Nem értem, hogy miről beszélsz!

SZAUROSZ Tudatküszöb felett nem érzékelhető
Parancsfrekvenciákat álmodott,
Mi titkon kormányozta volna népét.

HIPPOLÜTOSZ Hallottam – rágalom.

SZAUROSZ Cenzúrázott malaszt be minden agyba.
No lám mi lett világunk ünnepe
liberátorából!

HIPPOLÜTOSZ Mocskos hazugság, mit koholtak gyáván
Kegyencekből lett ellenségei!

SZAUROSZ Naiv vagy! Vagy csak ál-naiv?
Vakká tett esztelen rajongásod
Vagy épp sunyin játszod az ostobát?
Tudd meg:
A végén már elméje elborult,
Megbuggyant víz lötyög e nagy,
Kopasz kókuszdióban; vénségére
Apád istennek hitte már magát.

HIPPOLÜTOSZ Fékezd a nyelved, szolga!

SZAUROSZ Nézz rá: itt fekszik öntudatlanul
A Föld leghíresebb királya,
Kinek nevében még ma is

Számlát vezetnek, háborút
Indítanak s kötnek békét,
Az ő arcát verik, nyomják
A pénzre, és az ő nevét írják
Törvény alá s kitüntetésre:
Ájult álmában is regnál,
Mert rettegik. Övé még minden, bár
Pöcsét sem tudja már elővenni.

KAR

SZAUROSZ

Hatalma van – s ez most tied lehet!
Fogadd meg hű szolgád tanácsát!
Mitől félsz még? Én itt vagyok veled!
Párnát arcára, pár perc és vége.
Egy mozdulat, s holnap király vagy.
Ne várj tovább! Ragadd picsán
A hódoló kurvát, szerencséd!
Ha most kivársz, nem csak te buksz,
Széthull apád nagy műve is:
az ország.

KAR

SZAUROSZ

Ó jaj ne hagyd, urunk, hogy így legyen!
Ne hagyd, hogy így legyen!
Hidd el: Világ Urának lenni jó dolog!
Csönd. Hippolütosz elnyomja a csikket.

HIPPOLÜTOSZ

Apám emlékét én ápolni és
Életművének hősi szellemét
Őrizni tartozom – örökségét
Nyeglén ne prédálhassa senki el.
Tegyétek hát rá gyöngé vállaimra

A másokon való uralkodás
Gyűlölt igáját! A sors akarta így,
Nem lázadok – ez elvégeztetett.

ASSZONYOK KARA   Éljen

Hippolütosz, ki a népe reménye, vezére,
Ő az Athént alapító hős apa vére.
Thészeusz magja kerüljön a régi vetésbe,
Újra ragyogjon az ősi dinasztia fénye.
Boldog a nép.
Éljen Hippolütosz!

TIZENKILENCEDIK JELENET

PHAIDRA   Ilyenkor kell hideg vízzel tusolni.
Folyékony nitrogénnel. Megkötni benne.
Agyam, szívem, pinám izzó acél.
Mínusz kettőszáz fok talán lehűt.
Ilyen halál való nekem – hideg.
Megtisztulnék az öldöklő anyagban.
Testem tartósított élelmiszer:
Halott vagyok, de férgek nem zabálnak.
Folyékony nitrogénben elmerülni.
Olyan hideg, hogy éget. Tűzforró jég
Ölel körül, folyik fülemben, számba,
És konzerválja belső szerveim,
Amíg örök formába dermedek,
Amíg szobor leszek élő anyagból:
Az értelmetlenség jégmúmiája.
Bemászni jó – bemászni a kádba.

HUSZADIK JELENET

A kormányzóvivő.

PAP   A helytartó beteg. Csak szimpla meghűlés.
Túl sok jeges hűsítőlét fogyasztott
Ország igazgatásban elmerülve,
S az így legyöngült szervezet nem bírt
A légutak mentén tenyésző számos

Virulens baktériumnak ellenállni.
Hiába óvtuk őt: királynő még megárt
A sok tizenhét órányi munkanap.
Pánikra semmi ok, kormányunk él
és ügyvezet.

A végleges megoldáson *team*-ünk
Már dolgozik, s ígéri, lesz eredmény.
A két uralkodónak jobbulást
Kívánva este tízkor rendezünk
Közös fohással, grapefruit-, tömjén-
És pulykaáldozással szentmisét.
Kérdés?

HUSZONEGYEDIK JELENET

Phaidra ágyánál.

HIPPOLÜTOSZ   Felfogtam végül,
És mára elfogadtam:
Apámnak nincs már visszaút.
Ha most halottnak nyilvánítatod,
Én nem fogok már többé ellenállni.
Egyszóval hajlandó vagyok –
Míg élsz, mi majd együtt uralkodunk.
Most megmutatkozom tehát előtted.

Hippolütosz kibújik a ruhájából - áll meztelenül.

HIPPOLÜTOSZ   Nem érhetsz hozzám!

Szauros odalép Phaidrához, és megcsókolja. Phaidra megüti Szaurost.

HIPPOLÜTOSZ   Most mi van, nem ezt akartad?

*Szauros simogatni kezdi Phaidrát. Phaidra hagyja.
Szauros magáévá teszi Phaidrát. Hippolütosz videózza őket.*

HUSZONKETTEDIK JELENET

Thészeusz felül az ágyon. Énekel.

THÉSZEUSZ   Megjöttem.
Itt vagyok,
Újra köztetek,
Nőm, nagyfiam, cselédeim.

KAR   Thészeusz! Feltámadott!

THÉSZEUSZ   Nagy útról jövök,
Honnan halandó még
Nem tért meg.
Perszephoné! Perszephoné
Vendége voltam,
Bús fogoly,
Sziklához láncolt ő,
Az alvilági bestia.
Sziklához láncolva én,
Sziklához én!

KAR   Sziklához ő!

THÉSZEUSZ   Éhes vagyok, terítsetek,
Míg megpróbáltatásimat,
Szép sorban elbeszélem.

PAP   Feltámadott! Terítsetek!

KAR   *(sotto voce)* Azt mondták, már beállt az agyhalál.

Thészeusz nagyáriája:

THÉSZEUSZ Első kalandom szép Epidauriában ért,
Utamba állt egy torzonborz alak,
Roppant szálfát lóbált a becstelen,
És kérkedett mocskos szájával esztelen,
Amíg a páston holtan nem maradt.

KAR Periphétész halott!
A Buzogányos halott!

THÉSZEUSZ Jó fegyverét magamhoz vettem én,
Utam majd Iszthomosz felé haladt,
A völgyben egy garázda rám kiront,
Meglepni csellel nem tudott, viszont
Az ő máját meglepte jó vasam.

KAR Legyőzte Szinniszt,
Fenyőhajlítót Szinniszt ő!

THÉSZEUSZ Aztán cserkésztem rút vadállatot,
A híres krommüöni vad kocát,
Ki fosztogatta ott a népeket,
Én hoztam rá a végítéletet,
A rossz nőtényt dárdával döfve át.

KAR Halljátok, emberek!
Legyőzte ő Phaiát,
a vad kocát!

THÉSZEUSZ Meghallottam Tetrapolisz hívó szavát,
Legyűrtem puszta kézzel ott a tűz-bikát,
Eleuszisz felől hallottam száz sikolyt,
Saját mocskába fojtottam be Kerküönt.

Damaszthész ölt, utasnak osztva kínhalált,
Míg én nyakát saját házában vágtam át.
Szkirón Poszeidon szentélyét gyalázta meg,
Fejét sziklába csaptam, mígnem szétrepedt.

KAR
Nincs már gonosz,
Megtisztítva már a világ.

HIPPOLÜTOSZ
(próza) Apám, ezek híres kalandjaid,
Mit elmondtál, mind rég esett meg,
Tankönyvi olvasmány már mindahány.

THÉSZEUSZ
Miről beszélsz, fiú?

HIPPOLÜTOSZ
(pr.) Álmodban újraélted hősi tetteid.

THÉSZEUSZ
Miféle álom?

HIPPOLÜTOSZ
(pr.) Apám, beteg voltál.

THÉSZEUSZ
Ki, én? Beteg?

HIPPOLÜTOSZ
(pr.) Nézd felfekvéseid!

THÉSZEUSZ
Ugyan, csak karcolások!
Közelharcban kiérdemelt sebek –
Mikor pacifikáltam a trogloditákat,
a morcos macedónokat...

(recitativo)
Tudtátok-e, hogy már a trogloditáknak is van
biológiai fegyverük?

HIPPOLÜTOSZ
(pr.) De apa, azok még a pattintott kőkorszakban
élnek!

THÉSZEUSZ
Bedőltél hát te is nekik?
Sokat kell még, fiú, tanulnod!

HIPPOLÜTOSZ
(pr.) Apám...

THÉSZEUSZ De jó, de jó,
Újra köztetek,
A hosszú harc után
Családi körben megpihenni.

HIPPOLÜTOSZ *(pr.)* Harcoltál elméd rémeivel...

THÉSZEUSZ Hagyd már, fiú, unalmas rébuszok!
Keblemre inkább!
Te is, hűséges asszonyom!
Keblemre mind!

KAR De szép, de szép!

THÉSZEUSZ Mi újság, asszonyom?
Csókkal köszöntelek!
Nem szólsz? Mi lelt?

PAP *(pr.)* Régóta vár, s a már nem is remélt öröm
torkára forrasztotta hirtelen talán a szót.

THÉSZEUSZ Szentéletű barátom, itt vagy hát te is,
Örömmel üdvözöllek.

PAP *(pr.)* Tudtam, hogy visszatérsz,
Az isten áldozáskor ezt ígérte.

THÉSZEUSZ Áldozni most fogunk csak sok bikát,
Atyám, megérkezésem ünnepére.
De most együnk!
Szám nem ízlelt rég már földi étkeket.
Jöjjön saláta, zsenge jégrettek!

SZAUROSZ *(pr.)* Jó étvágyat, vezér!

THÉSZEUSZ Szauroszt, kedvenc vadállatom!
Ölöllek! Elhíztál, látom,

Tested kikezdte már a jólét!

SZAUROSZ *(pr.)* Vezess új harcra, hős vezér,
Barbár fejet nyiszálni!

THÉSZEUSZ Meglesz az is.
Sok még a bűn.
De most együnk!

A Kar felszolgál.

THÉSZEUSZ Köszönöm nektek, istenek,
Hogy hazavezéreltetek,
Újra itthon lehetek,
Asztalomnál ehetek,
Megosztom a kenyeret
Azokkal kit szeretek,
Áldott legyen a Házitűzhely Őrző Istene
Thészeusz leül az asztalhoz.

PHAIDRA *(pr.)* Baszódna meg az isten!

THÉSZEUSZ Mi mondtál, asszonyom?

PHAIDRA Amíg, uram, te tőlünk messze jártál,
Fiad egy éjjel megjelent az ágynál,
Szemének vad, parázna fénye villogott,
S süttött a hitvesed testére billogot.
Belém hatolt a kéjtüzes sütővas,
Betömte ökle szám, s nyelvét, a horgast
Fülembé döfte, és hajam cibálta,
Mohó kezével testem titkait bejárta.
Suttogta, hogy csináljam úgy, ahogy veled,
Mellemre ült, s arcomra élvezett.

Hol férfi járt már nőben, ő ott benne volt,
Halld, Thészeusz, fiad engem – megerőszkolt.

HIPPOLÜTOSZ *(pr.)* Apám, hozzá se nyúltam én,
Nem én, szerette volna csak!

THÉSZEUSZ Szégyentelen!

HIPPOLÜTOSZ *(pr.)* Apám! Ó, istenek,
Téged hívlak tanúmnak, Artemisz,
Szűz istennő segíts nehéz bajomban!

KAR Iszonytató,
Gonosz fiú,
Ki meggyalázta apja vánkosát.

HIPPOLÜTOSZ *(pr.)* Phaidra! Miért csinálod ezt?
Tudod, hogy mind igaztalan,
Mik érnek, vádjaid!

PHAIDRA *(pr.)* Hallgattad volna meg könyörgésem,
Mikor nyüszítve kértem én kegyelmet,
Irgalmasabb lennék most én talán veled.

HIPPOLÜTOSZ *(pr.)* Rágalmazol! Vén kurva vagy!

KAR Jaj, hogy beszél vele!

PHAIDRA *(pr.)* Sajnálom, Thészeusz, hogy rossz hírrel
Kellett mérgeznem visszajöttedet,
De leplezetlen nem maradhatott
A bűn-titok, nehogy gyalázva kezdj
a hála-áldozásba,
Megsértve ezzel égi pártfogóidat;
Nevedről mosd le hát előbb a szennyet.

THÉSZEUSZ Nógatni nem kell, asszony,

Tudom, ne félj, a dolgomat:
Szokásom, hogy rút bűnökért
Kemény elégtételt vegyek.

KAR

Kegyelmezz, Thészeusz,
Kegyelmezz nagyfiadnak,
Saját véreddel szennyeznéd kezed?

HIPPOLÜTOSZ

(pr.) Szaurosz! Segíts!

THÉSZEUSZ

Testörödért kiáltasz,
Uszítanád apádra őt?!

HIPPOLÜTOSZ

(pr.) Mondd meg neki! Szaurosz, kérlek!
Thészeusz megüti Hippolütoszt.

THÉSZEUSZ

Szemérmetlen fiúk,
Arcátlan korcsok,
Nagy tette képtelen
Elfajzott utódok.

Szájhősök mind,
Szerelmes mind magába,
Rettegve óvja nyamvadt életét,
Ezért zsarolható és gyáva.

Eszmék nélkül nincs önfeláldozás.

A világot már ki menti meg?
Te is olyan vagy, mint a többiek.

Éretlen világ,

Izgága zöldfülűek,
Nem gyarapítanak ők,
Csak a késznek örülnek.

Gigászi tette képtelen,
Bánatos lelki moszat vagy,
Nincs eszményed, nincs hited,
Csak kárt teszel, ha hagynak,
Vagy csak lebegsz tunyán
A magad köré szellentett semmiben.

HIPPOLÜTOSZ

(pr.) Apám!

THÉSZEUSZ

Ne szólj, mert meghasad szívem!

KAR

Mit tettél, rossz fiú, apádnak szégyene?

THÉSZEUSZ

Minden azé legyen, ki bánni tud vele?

Mivel tudtok ti bánni?

Egyet tudtok: pofázni!

KAR

Jaj, vizet, vizet!

THÉSZEUSZ

A munkának már becsülete nincs,

Senki nem teremt a két kezével,

Gyermekeket, jószágot nem nevel,

Földet nem művel, mert szégyen.

MESTER

(pr.) Ez így van, mindenkit felszippant a szolgáltatási
szektor. Bocsánat.

THÉSZEUSZ

Gyermekeket nem vállal senki,

Múlt már nincs, a jövő halva,

Tobzódik, lihegve tombol a

Végfogyasztók társadalma.

HIPPOLÜTOSZ *(pr.)* Apám, a vád, hidd el, nem engem illet,
Ujjal sem nyúltam, esküszöm, nejedhez.
Épp ő volt az, kit rám uszított vágya,
S vad szenvedélyével háborgatott.
Perverz kívánságokkal ostromolt,
Ölébe vont és suttogott fülembe,
Kényeztetett, ígért gyönyört, hatalmat,
Így tört ki rajta anyja romlott vére.

THÉSZEUSZ Miről beszélsz, gyalázatos?

HIPPOLÜTOSZ *(pr.)* S mikor nem álltam erre rá, bosszúból
Alvó tested mellett bagzott cselédeiddel.

THÉSZEUSZ Thészeusz nejét rágalmazod!
Fejedre szállnak mocskos vádjaid!

HIPPOLÜTOSZ *(pr.)* Ha nem hiszel fiadnak,
A vérparázna bűnt
Saját szemeddel láthatod.
Hippolütosz a kamerát Thészeusz felé nyújtja.

THÉSZEUSZ Mi ez?
Nagy ég,
Rossz sejtelem fog el.

PAP *(pr.)* Kímélni kell a lábadozót!

HIPPOLÜTOSZ Hogy engem megkapjon, téged
Halottnak nyilvánított volna papjaiddal.

KAR Ne nézd, a szíved megszakad!

THÉSZEUSZ Szakadj le rám,
Szakadj le rám, nagy ég!
Vagy inkább rá szakadj,

Söpörd el már a föld szemetjét!

HIPPOLÜTOSZ *(pr.)* Azt akarta, hogy kitagadjál. Hogy a saját nyomorék kölyke legyen a király.
Thészeusz belenyomja Phaidra fejét a tányérba.

ASSZONYOK KARA Kiszerved most a gyermeket
Megrontó, vérparázna, vén szuka.
Fellelegezhetnek most már
Az egyre aggódó, fiús anyák.
Örvendezhet már minden jó
És tisztességes asszony.

KARVEZETŐ Nem fertőzhetsz minket újra.

ASSZONYOK KARA Dögölj meg, te bűdös kurva!
Thészeusz hirtelen elengedi Phaidrát.

THÉSZEUSZ Ezt fotózd!
Thészeusz megpróbálja Phaidrát megerőszakolni, de nincs erekciója. Csönd.

THÉSZEUSZ Atyám, készítsd elő
Az oltárt élőáldozatra.
Bikákat áldozunk
Poszeidon istenének,
Szűz fehér bikát,
S egy hízott feketét.

PAP *(pr.)* Hozzatok kádakat!

THÉSZEUSZ Belükből jósolunk,
Égő testük jóillatú,
Gomolygó füstje

Míg felszáll
A kozmosz orrlyukába.

HUSZONHARMADIK JELENET

Thészeusz az áldozati oltárnál. Fáklyák. A háttérben Szauroszt akasztott teste. A kar mormogó imája. Behozzák a lekötözött, bikamaszkos Hippolüoszt. Hüppolüosz vergődik, üvölt, de a maszk elnyeli a hangját. Phaidra továbbra is a vacsoraasztalnál ül, néma és mozdulatlan. A Kar Hippolüoszt beleteszi a vízzel telt áldozati kádba.

THÉSZEUSZ   Én vagyok a béketevő,
Én vagyok a démonölő.
Én vagyok a szabadító,
Vagyok Athén királya – Thészeusz.

Thészeusz belefojtja Hippolüoszt a kádba.

HUSZONNEGYEDIK JELENET

Minitauroszt érkezik.

PAP   Mi lelt, fiú, beszélj!
MINITAUROSZ   A tengerpartra vitt utam búsongva,
Hol bánatom nem látja úr, se szolga,
S magam nyugodtan jól kisírhatom,
S könnyel száll szívemre irgalom.
Így tépelődtem én családom átkán,
Anyám és drága bátyám rút bukásán,
Mikor nagy hirtelen minden elcsendesül,

Tengermoraj csitul, s a hullámozás elül.
A víz simán feszül, ránc sincs a felszínén,
Kemény és mozdulatlan így, akár a fém;
De mégis moccan, mint egy hatalmas rák, ha
Veszélyt orrontva visszatér vackába.
Szemmel jól láthatón megnő a nyílt lapály,
A víz csak egyre fogy, felgyorsított apály
Szikkasztja már a csillogó fövenyt,
Talán a Hold vadult meg így, s zuhant közel,
Vagy lyuk támadt a mély tengerfenéken,
S az szívja így a sós levét a léken.
Nem csókolózik már tenger s az ég,
Talajra koppan sok hajófenék,
Megnőtt a part, eltűnt a víz, s a táj
Moszattal, algakóccal tarka pusztá már.
És csend. Oly végtelen, mint fenn a nyári ég,
Madár most nem dalol, és nem zihál a szél.
És akkor megláttam, hol görbül már a tér,
A messzi láthatár tombolva jön felém,
Mint szervetlen sereg, kagyló, sok alga,
Korall és hordalék indult rohamra.
Kisiklott tán a Föld, mitől kitört a tengely,
Vízszintes lett az ég, s függőleges a tenger:
A vízfal égig ér, a föntbe hömpölyög,
Így lett a fönt lent, s a lent a fönt fölött.
Poszeidon bosszul így, megfojt folyékony teste,
Krétát elmosta már, s most ér a Kontinensre.

KAR

(ének) Miről beszél ez?

Nyugodt a tenger.

THÉSZEUSZ

(ének) Mondtam már, együnk!

Esznek.

VÉGE